

דרכי נועם

שיעורים בעבודת ה'
לאור דברי רביה"ק
מוהר"ן מברסלב זיע"א

שיעור מיוחד הכנה לשבועות ע"פ תורה ח' תניינא

ישיבת מאירת עיניים
ברסלב ירושלים
tateziser@gmail.com

הכנה לשבועות על פי תורה ח תניינא

יום ד' פרשת נשא, מלכות שבמלכות תשפ"ו

אנחנו הולכים לקבל משהו שישנה לנו את החיים לגמרי, אמונה.

בין מה זה אמונה, אמונה צריך לקבל בכל שנה ושנה מחדש, רבינו בתורה הזאת מדבר מה זה אמונה.

מאיפה מקבלים אמונה,

בחודש השלישי לצאת בנ"י מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני, דרשו חז"ל היום הזה, יהיו בעיניך כחדשים, כאילו אף פעם עוד לא זכיתי.

ביום הזה באו מרפידים, ממלחמת עמלק, מתכלית הירידה והקושי, באו למדבר סיני, מתחדשים לגמרי, לא מסתכלים על אתמול. השראת השכינה היה בהר סיני. והתחיל רפואה, רפואה שלנו שיוצאים מהזוהמא, לצאת מהזוהמא.

יש משהו שמכניס את האדם למדמה, לדמיונות, זה נקרא מדמה, זוהמא. זה לא האמת בכלל.

ועל כן 'ישראל נשעמדו על הר סיני פסקה זהמתו' (שבת קמו),

לזאת אנו משתוקקים, ספרנו ספירה, רוצים בכל שנה מחדש לצאת מהזוהמא, ולזכות לאמונה שזה רוח נבואה.

כי שם זכו כלם לבואה, על ידי משה רבנו, רבן של כל הנביאים, שהיה מנהיג האמתי שלהם.

כל אחד מישראל זכה במעמד הר סיני לרוח נבואה, יותר מכל הנביאים.

בתורה הזאת, שזה התורה אחרונה שהרבי אמר, הוא מראה לנו מה זה התורה שאנו צריכים לחפש, מה זה קבלת התורה, צריך לקבל את הרוח של התורה.

רבינו מאריך במאמר הזה, ואומר כל מה שאדם צריך לחפש בעולם, כל מה שאני אומר תורות, דברי רבינו צריך לחפש משהו, ואז מוצאים את זה, בנקל אתה לא תמצא את זה, תיזהר לחפש. זה רוח כזה שנפתח לך דעת ואתה יוצא מדמיונות, אתה רואה את המציאות של חידוש העולם, אתה רואה את המציאות הזה.

קשה לאדם, אדם לא יכול לראות את זה, להבין מה הולך פה, המציאות שהשי"ת לבד נמצא. הוא תמיד היה ותמיד יהיה, הוא לבד מחיה את הכל, ומחדש את עולמו בכל עת, לא רק הוא, אני מחדש את העולם, בכל מחשבה דיבור ומעשה שלי, אני פועל קולות וברקים כאלה, קול שופר, שאני פועל בעולם, כשיש לאדם אמונה, יש לו רוח של קדושה, רוח הקדושה מדבר איתו, ומשנה את האדם לגמרי.

וזה העצה היחידה איך לחיות כאן בעולם.

המאמר הזה מתחיל בענין של תוכחה, שאדם מסתכל על עצמו איפה הוא עומד בעולם, ולא נראה לו שהוא טוב, רואה בעיות, רואה ירידות, רואה שהוא לא לומד ולא

מתפלל, קשה לו, רואה את החולשות שלו, רואה בעיות פרנסה, אין לו וחסר לו מכל צד, וקטנות וצער, קשה לי אני לבד בעולם, וכל מיני דברים שאדם רואה.

בזה אתה לא יהודי, כך נראה בלי יהדות. כי יהדות זה משהו אחר.

אנו מתכוונים עכשיו מתוך חשק, רוצים לקבל משהו חדש, יש ספר תורה, יש ספרים, מה צריכים חדש? פשוט, אמונה. כל אחד אומר, אמונה יש לי כבר ב"ה, אבל אנו מתכוונים עכשיו להתחדש, לקבל את האמת, תדע שכל מה שאתה מוכיח את עצמך, כל טיפה של עצבות, כל מה שאתה כבד מהפרנסה והבעיות שיש לאדם, כל הקושי שיש לך, הכל ענין שאין לך את הרוח של אמונה, יש לך מדמה, המדמה זה הזוהמא של חטא עץ הדעת, זה הקליפות, ואנחנו הולכים לקבל את התורה, לעלות בשמחה וחיות ובטחון, יהיה מה שיהיה, כל מה שעובר עלי, זה משהו אחר לגמרי, תוכל להיות אדם נורמלי בעוה"ז אבל משהו אחר לגמרי לגמרי, לא מסתכל על הבעיות שלי, על הבית והפרנסה וכו'.

והכל בפשיטות ותמימות, ושומע תוכחה שלי לצאת מיצר הרע, לשוב בתשובה, להתגבר בתפילה, ואני מתדבק ליראת ה' טהורה, שויתי ה' לנגדי תמיד, הכל משתנה.

כן זה אותה מלה 'אמונה', אבל אמונה שהרבי רוצה לתת לנו, האמונה הזאת, זה שזה כל הון דעלמא, מליארדים, אין אושר בעולם כזה, אין מלך בעולם שיש לו את התענוגים שיש באמונה אמיתית.

אנכי ה' אלקיך, אנוכי ה' אומר, אני מי שאני, הוא ה', בעולם הזה נולדים, הוא תמיד היה, רק הוא נמצא, הוא מחיה ומהווה את הכל, והוא מנהיג אותך בדיוק מה שהיה ומה שיהיה, הכל לטובה, הוא יעזור לך, רק תדבר איתו, תחיה איתו, נזכה לעבוד את ה', נזכה להיות קרוב לה', ונזכה לחיים טובים. כן, שייך דבר כזה.

על זאת ספרנו ספירת העומר, יוצאים ממצרים, ממיצר הצער והגלות, מלהיות עבד.

במצרים קשה להיות. אדם חושב שאי אפשר לצאת, יש לי התחייבות בפרנסה ובבית, ולא מרגיש טוב, אני נורמלי, אבל אמונה משנה את הכל, אמונה בהאמת משנה את הכל.

מהו האמת הזה, חידוש העולם, שה' פשוט בכל רגע מחדש את העולם, לא רק ה', אלא שאתה מחדש את העולם, כי אנחנו, בטיפה של התחזקות, טיפה קטנה של התגברות בכל דבר שעושים, כל מסירות נפש לאמונה במחשבות טובות, כל מסירות נפש לשמחה, אנחנו בוראים את העולמות. זהו אמונה.

כך תחילת האמונה. זה יותר מזה, אבל זה התחלה, וזה שאנו מצפים ומחכים לקבל עכשיו.

ביום הזה באו מדבר סיני, והשכינה גדלה מיום ליום, משנה לשנה זה גודל יותר, אנחנו פה בעוה"ז, אבל נשמות הצדיקים שם למעלה כבר מראש חודש שמה, מחפשים תורה בשבילנו, שפע דעת שפע חסדים, שפע פרנסה, שש

אבל תמיד יש משהו ש'לא הלך לי', תתחיל מחדש, אם אתה מעררב, לא קבלת את התורה, לא מקובל עליך התורה. לא מאמין שציצית ופאות וחסד זה חשוב, רוצה משהו קשה בומבסטי וענק. ממילא אתה מוכיח את עצמך, שובר ורודף את עצמך, ועוד רוצה לשוב בתשובה, לחפש מישהו טוב, כי רוב אנשים אי אפשר לקבל מהם שום דבר בקדושה, צועקים עליך שצריך להיות ככה וככה, צריך לחפש מישהו שמדבר טוב.

תוכחה הוא עיקר האדם, להתעורר לשוב לה', אבל בדרך שזה מחיה, מכניס לי חיות. בן אדם מסתכל, ורואה מה שעושה לעצמו, בכל יום עושה את הבעיה כפול אלף פעמים, מוכיח את עצמו, לוקח משה ומסריח ומעררב שהסרחון יעלה יותר.

עבודת ה', קבלת התורה, הוא לעזוב את הזוהמא, ואם אני משוגע, קצת אני לא משוגע וזהו. לא עשיתי בשלימות. אבל קצת כן עשיתי, זה עיקר הנקודה, מה שעובר עליך זה מן השמים, לא ממך, תקבל לעבוד את ה' במקומך.

מהו התוכחה, כתוב שיש נהר שיוצא מעדן להשקות את הגן, גן עדן כזה, ד' נהרות, איפה שכל הערבים נמצאים שם, איראנים, הנהרות האלה הם שורש הקליפות, שם התחיל הזוהמא, שם התחיל האנושות, ושם הברירה. כי אנו צריכים לברר מד' הנהרות, המקומות הנמוכים, מתוך הזוהמא אנו עושין קדושה, זה השליחות שלנו.

יש נהר היוצא מעדן, זה כח של האדם לתקן את העולם, שזה אור האמונה, אור היראה, אנו מתקנים. כי נשמות ישראל יש לנו כח אדיר כזה, שזה קבלת התורה, מקבלים את הברירה, משנים את העולם שיהיה ממנו כסא לה'.

נהר יוצא מעדן, עדן זה שורש הקדושה, שורש המוחין, שער הנ' של קבלת התורה, נהר שמאיר עולם הבינה, ויוצא קול המשקה את הגן, קול המוכיח הראוי, קול של תורה, הרם כשופר קולך, קול השופר, מהר סיני.

אנשים הלכו לישון, שבע בבוקר נו, תקומו, רוצה לישון עוד שעה, מיד בבוקר שמעו קולות ורעמים, בוזוס, חמישים שישים סוגי קולות, שזה דברים שמעורים את האדם, שיש פה משהו אדיר מאד.

כשאדם ידע מה שהוא עושה, כל תזוזה הוא מפעיל מלאכים והם עושים רעשים ורעמים, כך זה התחיל. וכן ברקים, ברקים ירוקים ושחורים, וכל מיני צבעים, כל העולם האיר, והם יושנים.

ככה אנחנו.

לא רואים מה שהולך כאן בעולם, הכל מלא אורות, שמחה ורוח, אלא שישנים.

אח"כ היה ערפל, קולות אדירים, ברקים, ואח"כ קול שופר, קול שופר היה כל הזמן של עשרת הדברות. פעם הראשון שנשמע בעולם קול שופר, לפני זה אף אחד לא תקע בשופר, והשופר היה תוקע כל הזמן, כל הזמן.

אתה נגלית בענן כבודך, מן השמים השמעת קולך, קול שופר, מה זה שופר.

כתוב שהגוי לא יכול לתרוע בשופר, לא מסוגל, משהו

ימים האלה זה הזמן שה' נותן את כל המתנות. הצדיקים למעלה, עובדים על זה, זה למעלה מהזמן, הימים האלה יש אור הגנוז, לא שואלים שאלות אם שבועות היה ו' סיון או ד' סיון, זה למעלה מהזמן, השמש לא שימש אלא אור הגנוז.

אנו צריכים להיות מוכן להשתנות. כשאדם רואה איפה הוא נמצא, אם מתחיל להוכיח את עצמו, נהיה יותר שבו, גהינם בכל דבר, עובר על אדם בעיות בפרנסה ואין לו לאן לברוח. צריך להיות נורמלי, שידוכים, אי אפשר להיות משוגע. בגלל זה עושה שידוך עם העצבות והבעיות שלו.

הנסיון של האדם שהעולם מלא רוצחים שמשגעים ושוברים אותך, וצריך לחפש, זהו התורה, הצדיקים מודיעים לנו את התורה, אלא שצריך לחפש, את האמונה שאתה חושב שיש לך ואין לך, לקבל בב לשנה מחדש 'אנכי הויה אלקיך', הויה שהולך לך טוב, אלקיך בשלא הולך טוב, אל תפחד, ה' אחד. יש דרך אחרת איך לחיות, וזה מה שאנו צריכים לקבל השנה.

יש משהו שמפסיק אותנו מלראות מה שהולך כאן, זה זוהמא כזאת, עשן כזה, שקר ודמיונות של המחשבות שלנו, שאנו לא יכולים לצאת מזה. צריכים לזכות ל'פסקה זוהמת'.

וְעַל יְדֵי זֶה נִתְבַּר וְנִתְתַּקֵּן הַמִּדְּמָה אֲצִלָּם, וְזָכוּ לְאֱמוּנָה נְשִׁלְמָה בְּה'. וְעַל כֵּן פָּסְקָה זְהֻמָּתוֹ, זְהֻמַּת הַנְּחָשׁ, שֶׁהוּא אֱמוּנוֹת פְּזִיזוֹת, כִּי זָכוּ לְשִׁלְמוֹת אֱמוּנָה הַיְשָׁרָה דְּקִדְּשָׁה עַל יְדֵי בְּרַח הַמִּדְּמָה, שֶׁזָּכוּ עַל יְדֵי רֹחַ נְבוּאָה כַּפ"ל:

כולם נהיו נביאים ברגע אחד, וזה בזכות הצדיק המנהיג שמאיר רוח נבואה,

וְזֶה בְּחִינַת הַדְּהַשָּׁי, הַנֶּאֱמָר בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית. כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: "וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם הַשְּׁשִׁי", וְדָרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָם לְבִרְכָּה (שֶׁבַת פח), שֶׁכָּל הָעוֹלָם הָיָה תָלוּי עַד נִשְׁשָׁה בְּסִיּוֹן, שֶׁקָּבְלוּ יִשְׂרָאֵל אֶת הַתּוֹרָה.

שש שנים בסיון שבכל שנה ושנה אנו מתחדשים לגמרי.

תחילת המאמר עוסק בענין תוכחה, שאדם צריך להוכיח את בנו, ואת עצמו, שיהיה יותר טוב, שיהיה הרהור תשובה, צריך להתעורר.

אלא שיש בעיה, שבדרך כלל כשרוצים להוכיח בן אדם, בקלות אתה שובר והורג אותו, אתה מראה לו את הרוע שלו, ובדרך כלל אדם מתמיד בזה מאד להרוג את עצמו יומם ולילה, נעכס לעצמו, יש נכסים על אחרים, ויש אחד אידיוט ונכס על עצמו, ורודף את עצמו. מה אתה עושה.

רבינו אומר שכשאדם שובר את לבו ככה, הוא מכבה את כל העולמות התלויים בו, העליונים חיים על התחתונים, אנחנו למטה מקבלים שפע מלמעלה, אבל אנו מתקנים את העליונים, כשאדם עצוב, נפסק כל הסיפור הזה.

אדם מוכיח את עצמו, לא התפללתי כראוי, שובר את עצמו, זה תוכחה לא טובה, צריך תוכחה טובה, רוצה לקבל את התורה מעבשיו, להתפלל כראוי, לקרוא ק"ש, ללמוד תורה, לשמוח עם מצוות. רוצה שבת ויו"ט, רוצה להיות טוב, להתדבק ביראת ה', ואהבת ה', זה טוב.

מעניין מאד.

לך, כשאתה מאמין שיש דברים יותר חשובים, תצא מזה. נפלת? תדע שיש לך רבי שמחיה אותך עם רוח חדש, רוח נבואה קול שופר.

הצוואה של רבינו, תחפש את הצדיק. איפה הוא. הוא נמצא איפה שאתה מקבל רוח נבואה, אם זה לא רוח נבואה, זה לא זה. נקודה. זה תוכחה עצבים ושגיגות. תחפש רוח נבואה.

בכל יום תחפש מחדש את קול השופר הגדול של הר סיני, זה ע"ב נימין, זה נקודות של אמונה שאנו מבררים מתוך החושך, נקודות של עבודת ה' שאנו מתחזקים מתוך היצר הרע והבלבולים והכפירה והדמיונות. נופלים עוד פעם ועוד פעם, תעשה נימא אחת, שערה אחת, ואתה מלקט את השערות, עיקר תיקון העולם הוא ליקוטים של אמונה.

'התקבצות החסדים', שאדם מקבץ נקודות של חסד, הנה ברכה, הנה חסד, הנה איזה מצוה, אנו מסתכלים על החסדים האלה, מתקבצים, עוד אחד ועוד אחד, והנה יש לי כמה נימין טובים, כשרוצה לבנות כינור נפלא, עצים הכי יקרים, לסבב חוטים כאלה ביחד, מיתרים, ואח"כ יוצא ניגון כזה, שהעולם מתעלפים מנועם הניגון.

קבלת התורה זה ניגון, עשרה מיני נגינה, משה רבינו שר את התורה, הוא היה חזן גדול, כל התורה הוא היה בנגינה, לימד את הנביאים לשיר ולנגן. רבינו עושה אותנו שרים ושומרים, אם אתה לא שר, אתה לא אצל רבינו. אתה לא מכיר אותו בכלל, מכיר אידיוט אחר משוגע, רבינו עושה אותך משורר, נותן לך את הנימין שלך, שאתה עשית היום בשעה הזאת ברגע הזה, הוא מעורר לי את הטוב.

אח"כ אומר, תביא קצת בעיות שלך, תנקה, יש לך נשמה, פותח לך נהר היוצא מעדן, שפע מוחין חכמה בינה ודעת, משקה את הגן, ומוצא בתוך התורה התקרבות לה', ומוצא התעוררות לשוב בתשובה, ביחד עם מציאות של כח שאתה מכיר את האמת הזה שה' נמצא ורוצה בך, ויש בי טוב, אני פועל טוב, ואני שומע קול השופר. כל קבלת התורה מתחילה ועד הסוף היא שופר, היה פלא איך שמעו את הדברות, והשופר הולך וחזק מאד.

כי החיים שלנו זה שופר, אתה עושה פוּוּ, מתייגע משהו, והנה אתעוררת דלתתא קטן שלנו, בכח הצדיק שלמעלה מתעורר הרחמים, ומזה נעשים קולות של רעמים דקדושה, שבירת קרח, שבירת קליפות שנשברו, ופתאום ערפל ירידה, ופתאום אור בוהק. בעשרת הדברות יצאו לייזרים ענקיים מהשמים לפה וללב של כל אחד, כך זה היה נראה, ואח"כ זה האיר למשה רבינו, וממשה רבינו אליך, וראית את זה.

והאורות האלה קיימים גם עכשיו, אלא שאנו טמבלים לא רוצים לראות.

העולם מלא אורות אלא שאדם לא רוצה לראות, המציאות של הבריאה זה נפלא, אתה רואה טבע זה סתם ישנוני, אפילו חוקרים יודעים שיש, אינפרא וכו', הכל אותיות וספירות, כל דבר מקושר לאין סוף בכל רגע ורגע, הכל תלוי ביחד עם הצדיק שהוא למעלה, ואנו מתקשרים אליו, והוא עושה מאיתנו שופר, לוקח את כל מה אנו עושים, ותוקע למעלה, ופותח עלינו שער הנ',

ומזה נעשה נימין, ונעשים בירורים, נסירה, אחורי שם

מה זה קדושת השופר, שאתה עושה קצת למטה, ולמעלה נהיה אור. אתה מתחיל למטה טיפה אחת, לברר ענין אחד, זהו קבלת התורה, תשתנה, אתה עושה מעט כאן, ולמעלה זה קולות וברקים, המלאכים אומרים שירה, כל התורה ניתנה בשירה, משה רבינו היה שר ומנגן כל הזמן, שמעו שירת המלאכים, והיה ריח טוב כזה, כל הנשמות שהיו מאז ומעולם יצאו מהגהינם והקליפות, והנשמות החיים מתו והתחדשו

קבלת התורה זה התחדשות, רק תסכים להתחדש. משה רבינו עמד על הר סיני כמו בן אדם, הגוף שלו נשאר, החושים שלו נשארו, אבל היה בשמים, כך רבינו, הצדיקים הם בשמים, עולים למעלה מייחדים ומחפשים, ואתה חושב שהוא פה. וכל אדם יכול להיות ככה, אתה פה בבעיות ויבשות שלך, ואתה יוצא מזה.

קבלת התורה הוא לא לדבר מהשגיגות שלך, רק מדברים טובים, תדון את עצמך לכף זכות. תקבל את התורה, להיות כמו שה' רוצה, לא כמו שאני רוצה.

קול שופר, הרם כשפ"ר קולך, ר"ת שיר פשוט כפול שלוש רבוע, זה סדר הגדלת השכינה, שש ימים, שש שעות, הולכת ונגדלת, קולות וערפל, ועד שהר סיני נעקר ונהיה כמו קריסטל תפוח על הראש, זה דברים שראינו וזה נמצא בנשמה שלנו.

קולות וברקים אנו זוכרים, קול שופר הזה, הוא עיקר התורה.

שיש ד' מיני נגינה, תתחיל בפשטות קצת אמונה, ושיר מרובע נצח הוד יסוד מלכות. אמונה תלמד אותך שבאמת כן נצחת, תמיד נצחתי, זהו קבלת התורה, אם אתה אומר שלא, אתה גוי, לא קבלת את התורה, אתה מרגיש בבידות? תדע שזה דמיון, דמיון זה כפירה, פשע. אם אני לא יכול, לא יכול, אבל תמיד ה' נהנה ממני, יש ממני קולות וברקים, עשיתי ברכה מלאכים עפים בום טראח, זה לא צחוק.

אתה לא יודע מה שהולך בחלל החיצון, עולם גדול, הכל אורות, העין שלך לא רואה, תסתכל כן תראה, העולם מלא מציאות שזז דברים, עשית ברכה כבשת את כל העולם, כמה מלאכים אומרים שירה, ותקבל על זה שכר לנצח נצחים, תאמין בזה ותהיה בשמחה, ותקבל כבר עכשיו חיים טובים. העיקר הוא האמונה. אתה כן יכול להאמין.

העולם מחודש תמיד, כל העולמות מתחדשים בכל הזמן, אפילו הישות של העולם מתחדש.

אם נגיד את כל הסודות האותיות, תתפוצץ. תעוף מהחלון החוצה מרוב דביקות, ואח"כ תשכח את זה. אם אדם מסתכל על זה באמת, היראה ופחד לפני ה', הוא האמיתי עד הסוף,

אנו יכולין לזכות ליראה פשוטה ע"י אמונה, ויראה נותן שמחה, כי ה' נמצא פה.

שיר מרובע הוא שאנו מתחילים מחדש, קצת נצחון, קצת חן וחשק. ואמונה. ואח"כ שיר משולש, יראה אהבה והתפארות, זה עולם אמיתי, ששום בעיה בפרנסה לא יכול להפריע, זה מפריע לך רק כשאתה רוצה שזה יפריע

קבלת התורה, אנו צריכים לשמוע כל יום את הרעש שיש למעלה מהפיאות והציצות שלי, מהערבית וספירת העומר שלי, אם אתה שומע רק מעט מאד משירת המלאכים, לא היה בחירה כלל.

מה שאתה מרגיש וחושב, אל תדבר מזה בחיים, רק תאמר שזה דמיון דמיון. אדם שמדבר איתי על הרגשות, לא מדבר איתו, כי הוא לא רוצה לעזור לעצמו. לכן קבלת התורה הוא הפה, ה' נתן לנו את התורה, התורה זה אותיות של קודש, תפילין, אותיות קדושות, שהם שולטים על כל הבריאה,, לא רואים כלום, אבל כשמאמינים רואים את הכל, הכל, כל שהעולם הוא סתם דמיון. כל ברכה, כל משנה, זה הכל, כל השאר הוא כלום וכלום וכלום, מה שאתה מרגיש זה כלום. גארנישט שהוא עיקר הנסיון שלך שאתה חושב אולי זה כן, מה באמת 'כן', לעשות נחת רוח לאבינו שבשמים, ותהיה בשמחה וחיות.

כשזה חוזר, זה הזוהמא. כשהתורה ניתנה, פסקה זוהמתן, העוה"ז הוא חושך, מציאות של הבריאה הוא יש, סוד ב"ן, חלל החיצון הוא חושך, כי העוה"ז הוא חושך, לא נותן לאור להכנס. אבל זה העבודה שלנו, שזה בחי' שופר, מתוך העולם החושך אני מעלה נחת רוח.

הנה אנו עומדים לפני קבלת התורה, לקבל רוח נבואה, רוח שהנשמה שלך רואה.

רבינו מביא 'בשבעים נפש ירדו אבותיך מצרימה', ר"ת נב"א. כלומר שהמציאות של נשמות ישראל זה נבואה, נביא רואה מה יהיה לעתיד, זה לא הענין, יש לך כבר פרנסה, רוח נבואה הוא שאתה פשוט יהודי, שהנשמה מודיע לך את האמת. הגוף משכיח את זה. הבעיות והקושי משכיחים יותר. האדם שמסתכל על עצמו בצורה שעסוק בבעיות שלו, שוכח את הכל. ויש גנבים וכו'. זה בעיה שלו. לא בעיה שלי.

תבין שזה הזוהמא, אנו מסובבים בזה, וכי אני צריך להיות בתוך הזוהמא?

קבלת התורה, ראש חודש סיון התחלנו לצאת מזוהמא, השראת של קדושה.

היינו עם הפיג'מות בקבלת התורה, בלי מקוה, באנו להר סיני מרפידים, אתמול היה מלחמת עמלק, כל הטומאה של הרהורים רעים וכפירה, למחרת הנה הר סיני, רגע, אני לא מוכן. אבל השכינה שורה, והזוהמא מתחיל לצאת, וכל יום הוטרנו עוד מזוהמא. יש 'מדרגות של נבואה, שאתה מפסיק להיות אדם משוגע, ונשבע בפה שלך שאתה לא מדבר מבעיות, לא לרב ולא לאף אחד, כי הפה של האדם קובע, שזה התורה.

בפה לדבר רק שה' תמיד נמצא פה, ואין עוד מלבדו. ולקיים שויתי. ואם נפלתי, עושה תשובה, ה' רוצה בתשובה שלי. זה המלחמה שלנו, וזה מצליח, זה נקרא לקבל את התורה, קבלתי שכן אפשר, מקבל מה שאני חייב לעשות. ומזה תקבל יותר ויותר. ונכנס לו רוח נבואה ויודע מה זה עבודת ה', נכנס לתוך שויתי, לתוך יראה אמיתית. והיראה תתפוס אותך ואתה מרגיש אלקותי ית', בכזה נעימות.

קבלת התורה היה באימה ויראה ורתת וזיע, רבינו היה יושב בשלחן והיה רועד השלחן.

הויה, ושם זה נעשה שם חסד ממש, והשם הזה הולך בכמה דרכים, שאנו מתקנים את מה שה' ברא לשון תרגום, שזה עיקר הנחת רוח שלו, תרגום היינו דמיונות שלי ושלק, זה עצבות כבידות ומחשבות, אין בזה כלום.

כך אנו צריכים לקבל את התורה, לדעת שאין לנו מושג מה זה אמונה, מעבשיו תדע ממצאות ה' באמונה חדשה, באופן של פסיקת הזוהמא, אמונה כזאת נותן לך עשירות כזה, ושמחה כזה, שאתה דבוק בהשי"ת, ומתחיל לנגן עד שיר פשוט, אחדות ה'. כל מצוה מאיר לך, אתה שומע קול שופר גדול שמפחיד.

השופר הרג את כולם, למה מתו, לא יכלו לסבול את הפחד של השופר, ובזה עצמו החיו כל המתים, כל הנשמות קבלו תיקון בקול השופר

הרם כשופר קולך, השופר הזה היום הוא הרבי, ואנו באים לקבל בכל שנה מחדש, שאני מפסיק להיות מה שהייתי, לא מדבר מלה של שטות, לא אומר שצריך להתחזק, לדבר רק דברי תקוה, ואם מרגיש דברים, זה שום דבר.

קול שופר אומר לאדם טוון, תתקע, לא רוצה להיות משוגע, רק להתחבר לשופר, היגיעה שלך, לא הצלחת התקיעות בכלל, בסוף יצא משהו.

כי קול שופר שבקבלת התורה, זה היה פעם ראשונה ששמעו קול שופר, זה יגיעת האדם להפסיק את הדמיונות.

מה זה דמיונות? אומר לך בקיצור, מה שאתה חושב. זה בוודאי דמיונות. רק אם אתה חושב דברים שמחים על השי"ת, כל השאר דמיונות בוודאי. כל מה שאתה מפחד, זה דמיונות. כל מה שאתה מבולבל, זה דמיונות.

עוה"ז עולם הדמיון, צריך להתנהג נורמלי, אבל לא לעצמו יסורי אינקוויזיציה לעצמך, לא יעזור לך להתפטר מגהינם שם, כי בזה אתה מכבה את הנשמה שלך.

כשאדם מתעורר לצאת מהדמיון, לדעת שה' לבדו נמצא, זהו האור של הצדיקים, זה מה שהבעש"ט הכניס בעולם, זהו אור הזוה"ק, על זאת ספרנו עבשיו ספירה, שה' גילה שאין טבע, אתה בני בכורי ישראל, בקבלת התורה ראינו את זה, אדם לא תופס עד היכן הדברים האלה אמת ויציב. ההר נעקר ונהיה זכוכית על הראש, והיו מוקפים אש מכל הצדדים, והיו אורות לייזרים כאלה, זקוקין דנורא, ושירת המלאכים, ומתו וחזרו לחיות. כך זה נורמלי, כי כל העולם הוא כך.

זהו למעשה כח התורה, התורה נותן לנו את העולם, העולם שלנו, זה אפילו שאדם חטא ופשע ונפל, כשיבטח באמונה יצא מזה, זה הדרך שאפשר לצאת מהתאוות ולהשתנות, זה כמה שהוא רואה את המציאות שה' נמצא פה ומסתכל עלי, וזה מושך אותו, זה התענוג שלו, כך הוא משתנה.

כמה שאדם נשבר ממשו, הוא נופל. כשיש נסיון, בוודאי שזה שובר, אבל לכן צריך לקבל את התורה מחדש, תקבל תמיד איזה הארה של קול השופר, הדרך לצאת מהמצב של הקטנות הזה, אפילו טיפה לצאת זה כבר מספיק. טיפה של אמת, אני מחפש את אור הצדיקים, אני מבחין בין מה שאינו שלימות אור התורה, שזה אמונה שלי הפשוטה, לבין האמונה האמיתית, וזה מובחן אם זה מבלבל או מחיה.

דרכי נועם

קצת כאן, ולמעלה נפתח מדות הרחמים, ונהר שיוצא מעדן להשקות את הגן, ונהיה שיר וניגון פשוט כפול משולש ומרובע, שזה 'י' דרגות של התחזקות ושמחה ונבואה. נורמליות, וזה יבא. אם עוד לא קבלתי את זה, תחכה, עוד יום והנה זה יבוא, בנתיים תחזיק מעמד, תתפוס מה שאפשר בתמימות.

התורה זה רפואת האדם, להוציא אותו מהזהמא, היינו מהמדמה.

אין דרך לצאת ממדמה רק ע"י בחי' נבואה שזה בנשמה שלנו.

הירידה למצרים הפסיד מאיתנו את הר"ת נבי"א, לולא הגלות, אדם רואה דברים אחרים, אם לא רואה, נחכה ועוד נראה, כך חי עם ה' באמת, האמונה הוא להאמין באמת, שכל הצרות אתה עושה לעצמך כי אתה לא שמח, בלי שום ספק, תתחיל להיות שמח ותצליח, זה האמת. רק תחטוף מצוות והכל יסתדר.

בשבעים נפש ירדו אבותיך מצרימה, מאבדים את התפילה ואת החיות, רק בלבולים ועמלק. ואין להתייאש, כי קבלת התורה בפרשת יתרו, לא בפרשת בראשית, מי זה יתרו, הוא עבד את כל ע"ז, דבר הכי מזוהם בעולם, אתיופי עם עין אחת מסריח מכף רגל, לא ראית את היתרו? הוא היה מכשף וכל הטומאות שבעולם. האדם הכי מיותר בעולם, ממש כמוני, אף אחד לא צריך אותי. וישמע יתרו, הוא שמע ובא. מה שמע, קרי"ס ומלחמת עמלק, הוא ראה את מלחמת עמלק, פחד, כי כל מה שאתה עושה, תמיד יש מלחמת עמלק. למה, כי זה עבודה שלנו, נימין של ע"ב נימין, תרגום, נסירה, שהעולם בברא כדי שיהיה עבודה. העולם הזה קטן מאד, שטויות, מפה עד החלל זה סך הכל שישים קילומטר, זה כל הסיפור, כמה הרים וזהו. אבל רק פה יש ישות, למעלה אין ישות. זה רק אורות ומלאכים, זה הכל העולם מלא אלקות, רק אלקות, זה אורות כאלה, כמה מיני גוונים, ומה שה' מראה לך, מלאכים שרפים ואורות נפלאים של גדולת הבורא, הם רואים גודלת ה', ואומרים קדוש קדוש קדוש, הם עובדי ה' מופלגים, ראינו את זה. כשאדם חושב מחשבה טובה, מאירים אורות נפלאים, כשחושב לא טוב, שולחים לו זוהמא כזה רח"ל.

קבלת התורה מזעזע את האדם, להכנס ליראת ה'. כי יש כזה חיים טובים ואני סתם משחק פה,

יש זמן שצריך לעבוד, להסתדר עם אנשים, להתנהג נורמלי, והכל בשמחה ואמונה, ולחטוף תורה, כי החיות של האדם זה משנה גמ' ותהילים, תורה הקדושה.

אל תתייאש, תוכיח את עצמך בתוכחה ראויה, לא בעל מוסר שמספיד את עצמך כל היום, לא הלך החיים, שזה הזהמא. זה ההיפך מקבלת התורה.

בקבלת התורה, קיבלת עבודה ואין זמן לדאוג. זה מופלא מאד. ואם נפלת, יתרו שמע שיש מלחמת עמלק אבל יש קרי"ס, שה' תמיד עוזר לאדם, קורע לפניו את הים, ואין מה לפחד, יש התעוררות רחמים אפילו בקטנות בתוך הדין, הלל והללו ע"ז, אעפ"כ ה' עוזר תמיד. אל תהיה רציני כזה, יש קרי"ס, בחי' התעוררות קול שופר, שבדבר קטן ה' משפיע כל טוב

תפסיק עם התוכחה שלך שאתה מוכיח בדרך שלא מבדיל

למדנו בסי' ז', רבי אליעזר היה ישר, היינו שהלך בעולמות, הלך להשיג, כמו משה רבינו, יום ב' סיון משה כבר עלה לשמים, הרגליים עמדו על הר סיני, יכל לומר לך שלום, אבל הוא היה למעלה עם המלאכים והשרפים, בעולם הבריאה, טייל בהיכלות, וכל אחד היה צריך לתת לו חלקי תורה, אח"כ מ' יום קיבץ חלקי תורה, והוא בנה את התורה ככה, הוא קיבץ את זה.

זה מה שרבינו עושה עכשיו. היום. הצדיקים יכלו להיות בעוה"ז, ולא מכירים מה הוא עושה. כשרבינו היה כאן, לא היה יודע מה שהוא עושה, צריך להתאמץ מאד לעזור לרבינו במסירות נפש, אז זוכים, משה רבינו מסר נפשו לה'. אנו מוסרים את הנפש להתקשר לצדיק שמאיר בנו רוח נבואה.

כי אדם נורמלי, צריך מסירת נפש על שמחה, מסירת נפש על התחלות חדשות, מסירת נפש על אחדות, לשמוע מה שאומרים לך, מסירות נפש על דברים שצריכים לעשות. משה רבינו מסר נפשו לרחם על כל אחד מישראל, להאיר את הדעת.

מנהיג האמיתי, צריך לחפש מנהיג שמאיר לך אמונה בהירה, מוציא אותך מהאמונות שלך, לכל אחד יש מחשבות ורעיונות שזה אמונה שלו, תדע חביבי, אתה פשוט רודף את עצמך, אין בזה כלום, אפילו כשאתה מרגיש את זה, וזה מזעזע אותך, הצדיק עולה למעלה ומקבץ מוחין, נהר יוצא מעדן להשקות את הגן.

הנה כבר ספרנו ב"ה ספירה, הצדיק עולה למעלה לקבץ, רבי אליעזר ישר, שעולה לבחינת מ"ה, בחי' א"ה, כדעזע רבי יהושע, אפילו במדרגה קטנה מקבל זעזוע, למה אני עושה ככה לעצמי.

קבלת התורה זה זעזוע הזה, שיהיה לך אמונה, אמונה אמיתית זה חידוש העולם ברגע זה, ע"י הציצית שלי, המעריב שלי, כי ה' לבדו נמצא. והדברים האחרים איך אני יעשה, זה ירפא לי את המח, זה יצליח בחיים.

צריך להתרפאות, רוח נבואה זה שכל אמיתי, שכל ברור והכל מתיישב לך ואתה מבין הכל. ואז אתה יכול לעשות דברים בעוה"ז,

אנו מסובבים עם הרבה בעיות, אנשים קשים ורעים, גנבים ויצר הרע, וצריך להסתדר, איך עם קבלת התורה, אני עסוק בתורה ומצוות. קובע לעצמי שיעורים בתוה"ק, להיות דבוק בתוה"ק, משניות וגמרא וזוה"ק וספרי רבינו, ומדבר להשי"ת, ולא עושה עסק ממה שעובר עלי. לחפש בדברי רבינו שיהיה לי את הרוח נבואה דקדושה.

זהו מציאות נפשות ישראל.

מה זה גלות. בשבעים נפש ירדו אבותיך מצרימה, ר"ת נבי"א, קדושת בני בכורי ישראל, הוא שאתה רואה את הדבר אחרת, שה' מנהיג, ואין מה לפחד, התפילה ישנה את הכל, הכל תלוי בשמחה וחיות. אז אתה מביא חיות לעולמות עליונים ואתה מקבל שפע. הכל תלוי בזה שלא תסתכל על רגע לפני זה.

עבר עליך משהו, הרהור תשובה אחד.

התורה מוליד אותנו. תמיד יש מה לעשות. בדרך שמתקשר לאור אין סוף, ואא"ס הזה נקרא קול שופר גדול, קול שופר של שער הנ' שהולכים לקבל. שופר כלומר שאני עושה

דרכי נועם

רוח. ואני רק צריך לעבוד על עצמי, לא לכעוס, לא ליפול, להתחזק. ולהזהר מגנבים ומשוגעים, כי עובר על האדם, תחפש רק לתפוס תורה תפילה ושמחה, ומה שעובר עלי, גמרנו, אין לי עסק מזה.

התורה אומרת לי, שמה שהיה, זה בירורים ותיקונים.

יתרו מגיע, יתרו יכול לקבל את התורה, גם אנו יכולים לזכות, לשמוע אנכי ה' אלקיך, שיש אנכי, ה' לבדו נמצא. הוא נמצא פה, הוא מדבר איתך, כי אין מציאות אחרת, אין זולתו, זה אמונה בחידוש העולם, שזה נקרא אמונה..

הצדיקים מלמדים שהאמונה נקרא שאתה יודע שאין עוד מלבדו, וזה מה שצריך לחשוב, רבינו רוצה שנחיה במצב הזה תמיד, מוציא את עצמי מהתמונה, מה שאני חושב זה קליפת נגה, יש עוד קליפות קשות כשאתה מאד משוקע, זה לא אמיתי, זה כח של דין שסתם מבלבל אותך, כי עיקר האדם הוא לא הפרנסה הבית ההרגשות וההצלחות, אלא הדעת, והדעת שמתלבש בהנהגה של נורמליות, והוא בחי' יעקב בחיר האבות, בזה"ק מבאר, שה' אמר, יעקב הוא נורמלי, זה מה שאני צריך, שיוזע לרמות את העולם,

עוה"ז זה רמאות, צריך להתנהג עם הגוף כמו גוף, אבל למה, כי כאן כבוד ה' נמצא בתו' הניצח"ק הנפולין בחושך, קצת עצה בכל דבר, אבל לא לקחת את זה יותר מדי רציני, יעקב רימה את עשו והוריד אותו, כך אנו מרמים את העולם, אני אוכל יושן ודואג ומסתדר, אבל תמיד אני זוכר מי אני, אנחנו בני אברה יצחק יעקב, שבעים נפש, רוח נבואה.

וגם כשאתה נופל, נופל מאד שעמלק התלבש בהרהורים רעים ופגמים, יש כח של הצדיק שהוא בעל כח גדול, שמתפלל בבחי' דין, זה היה עיקר קבלת התורה, הכח של משה רבינו, עלה לשמים והתחיל עם המלאכים, ה' נתן לו להסתדר לבד. היית פעם בשמים? כן, אתה שם, אלא שנפלת לעצבות, תלך למקום שמחה ואתה שם, תהיה בשמים כל היום. משה ראה אור של תורה פה, בכל היכל יש חלק שנקרא אור תורה, היה צריך לקבץ את זה, כל מצוה בא מהיכל אחר, לכן לקח לו ארבעים יום לקבץ את הכל, מיום ב' סיון כבר עלה לשמים והתחיל לקבץ.

פתאום בא מלאך, וכולו אש, מה אתה עושה פה, הרי אתה עוד מחובר לגוף, המלאך רואה שהוא לא יכול לנגוע בו, כי היה לו את הדרגות האלה של קדושה נקיה, חיה ויחידה, נשמה וחיה, לא יכלו לנגוע בו, לא הבינו למה, לא תפסו שיש אדם שהגיע לזה, זהו הכח של רבינו.

תבינו שאנו מסתובבים עם רבי כזה, לכן אנו יכולין להיות תמיד בשמחה, אלא שיש נסיונות מאידיוטים שמבלבלים את הראש, סובלים קצת, ב"ה, תתחזק בזה. זה נקרא בעל כח גדול, הולך לפנינו, ולא לפחד מאף אחד,

אחוז בכסא כבודי, בכל מלאך היה סיפור אחר, נורא ואיום, זה נקרא בעל כח, הצדיקים מטיילים בהיכלות, הבעש"ט, רבינו, עבשיו מטייל בהיכלות שלנו, של שורש נשמתנו, ומקבץ את הטוב שלנו, הוא מקיים את התורה, אנחנו יושנים, הוא צריך אותנו, שנגלה כבוד ה' בעוה"ז בהתחזקות ושמחה. הוא צריך את המחשבה דיבור ומעשה שלנו, המציאות שאנו אנשים שמחים, גומרים בכ לשנה משניות ש"ס ולומידם את דברי התורה הק', כי הדיבורים של התורה מחיה את השכינה, ה' נתן לנו, כל דיבור של

בין טוב לרע, אלא שהרע מבאיש, זה לא יעבוד, לא ככה דרך התשובה, תשובה הוא דבר אל בני ישראל ויסעו, להתקרב לה'.

ספרנו, ימי הספירה, כי לא יכלנו עוד לקבל את התורה, והנה עבשיו הולכים לקבל את התורה לכל השנה, כן. רבינו עולה למעלה לעורר רחמים, ומבי אאת הנשמות שלנו למעלה, ומקבץ אורות בשביל כל אחד ממש, מכינים לך סל מלא מתנות גדולות כאלה, מליונים ומליארדים, תקבל את זה? אל תאמר 'לא, רציתי משהו אחר'. תקבל ציצית ותפילין מחדש, זקן ופאות, וכל ברכה ושמחה והתחזקות. תקבל את האמת.

ההרגשות שלך, זה דמיונות. זה כח המדמה שצריך להיות בעוה"ז למען הבחירה, כל אחד יכול לשלוט על כח המדמה. בן אדם שהוא קצת משוגע, יבין שזה דמיונות. ויקבל את האור של רבינו, שמאיר עליו רוח נבואה, ותופס כמה שזה משוגע, פעם בחודש מספיק.

העיקר זה קבלת התורה, שאז יודעים שיש תוכחה אחרת לגמרי, יש הר סיני, השכינה עומדת עלי, ההר זה כדור של אש קריסטאל בוהק, כולנו ביחד רוצים את ה' בחשק גדול, ורואים את מה שהולך כאן, שעות של קולות וברקים, וזה הולך ומתגבר יותר ויותר, ופשוט מתעלפים, כי רואים שה' נמצא כאן, וכך שומעים את קול ה'. אנכי ה' אלקיך.

רצוננו לראות את מלכנו, לשמוע. כ

כולנו היינו שם, חוץ מערב רב, אדם מחוצץ עז פנים, ישן, היה עייף, אלו שמחוצפים, אפילו חסידים, ברסלבים, אם מחוצפים, לא היו בהר סיני, כך אמרו חז"ל, לא עמדו רגליו על הר סיני. ישן שם. מלבד אלו, היו שם כל הנשמות מאוצר הנשמות.

לכן צריך אדם לחפש, לחפש האמת, יודעים מה זה רבינו, אנשי אמת, עובדי ה', רצון ליראת שמים, שמחה וחיות, להאיר בנו נקודות טובות. ורבינו מלמד לחפש תמיד את האמת. אני מאד מחפש, מומחה לחפש, למה? כי אני מחפש, מוציא חלב מהפרה ועובד וממלא את הדלי, ואח"כ מהפך את הדלי, אבל לא מתיימש, ממשיך לחפש.

כמו משה רבינו הביא לנו את התורה בהר סיני, לחפש את הנהר היוצא מעדן, שפע אור המוחין האמיתיים, שזה רוח של קדושה, שזה משקה את הגן, גן דאורייתא, לשמוע שם קול דקדושה, להפך את העוה"ז לניגון, את השינה את האכילה, כל דבר ניגון, מוצא דרך למצוא את ה' במקום שלי, ונזהר לא לעשות עצבות, לא מעוונות לא מפרנסה ולא מהעבר, לא עושה עסק מזה. זה תופס אותי כמה שעות, לא מדבר מזה, לא מתייעץ על זה, יודע שזה טעות וטעות וטעות ויוצא מזה.

עבשיו הולכים לקבל את הכוחות האלה, זה החיים שהרבי רוצה לתת לנו חיים כאלה, שתוכל להתפלל בבונה, שתוכל להיות בשמחה, שתוכל להגיע לעבודת ה', דביקות ויראה, תתלה את הראש הקודם שלך שמתייחס להרגשות, רבינו יתן לך ראש חדש, פשוט ככה, פעם ראשונה מקבלי פאת האמת, לראות שהעולם זה לא מה שאני רואה, העולם זה מציאות של אורות נפלאים שעושים נחת רוח לה'.

ואני שומע את קול השופר, שופר הוא התקבצות החסידים, בכל נקודה של תשובה, של רצון, של אמת, נעשה נחת

דרכי נועם

רבינו היה בדרכו לא, אמר למשמש לפני מקוה בשבועות, 'אתה לא שומע קולות'?

אנשים היום שומעים קולות, יודעים שזה כפרת העונות. רבינו הזהיר להיות בשמחה. אם אתה אומר שיש בעיה, עשית את זה לעצמך כי אתה רוצה את הבעיה, העצה היא שתשמח שיש סוף לזה, תקבל שיש תורה שאני כן יכול לצאת מזה, כי יש לי בחירה. אני כן יכול

גוי אומר שאין לי בחירה, יהודי מקבל תורה ויודע שיש לו בחירה, אפילו שעוד לא הצליח, יצליח, תסתכל על קצת שכן זכית, ועוד קצת.

רבינו מלמד, תדבר לה' ממה שעובר עליך, אל תעשה מזה מציאות. כל ההפרש הוא שתאמין שהעולם מחודש, אל תעשה מזה מציאות.

התפילה פועל, זה המציאות. הברכה עולה למעלה, זה המציאות. אם אני לא רואה, זה אמונה כוזביות כאילו אתה רחוק מה' ולא עולה.

ב"ה זכינו לספור ספירת העומר, ספירה היינו שאדם משתוקק ויודע שיש מה לקבל.

ה' יעזור שנזכה להשתנות לגמרי, לפתוח את העיניים, פשוט מאד לקבל את האמונה, להבין שיש זוהמא שמפיל, אבל תקבל רוח נבואה, תמסור את עצמך, תחפש תמיד את נקודת האמת שהרבי מגלה, הוא עובד בשיבולך, מי מחפש? מי שמפסיק להיות עצוב ולא עושה מציאות מהבעיות שעוברים עליו, תלחם נגד זה, זה נקרא קבלת התורה.

רבינו אומר שעיקר הרפואה הזו באה כשיש קיבוץ ביחד, כמו שיש קיבוץ של ר"ה, עליה לרגל ביו"ט היה קיבוץ בבית המקדש, היום הקיבוץ הוא ר"ה ביחד, ורבי נתן אומר בכל הלכות האלה שעיקר הקיבוץ הוא בכל יום, שאנשים שמתקרבים לרבינו מדברים ביחד, חבורות בחורים, חבורות אברכים, בלי זה, אתה יושן כל היום.

תחפש אנשים אמיתיים, כשאתה לא נמצא ביניהם, אתה מקבל רוח של בלבולים ועצבות, זה קשה מאד. כל אחד צריך להיות עסקן, העיקר הוא לשמש את רבינו, זה עיקר עבודת האדם, רבינו פועל אורות גדולים, העיקר הוא לחפש את רבינו באמת, זה מה שצריכים לעשות

בתורה ל"ד כתוב שיש ג' נקודות בקבלת התורה, נקודת הרב, נקודת החבר ונקודת עצמו, תצעק, כמה אני רודף את עצמי, בכל קושיא וצער, למה אני רודף את עצמי, צריך חבר, תיפגש עם אנשים כמוך, הצועקים ביחד, והשקטים ביחד, צריך לדבר ביחד בעבודת ה'.

נקודת עצמו, התבודדות. ע"י ג' נקודות האלה, אתם תהיו ממלכת כהנים וגוי קדוש, אלה הדברים אשר תדבר, הכל תלוי בדיבורי אמת, ה' יעזור שנדבר דיבורי אמת.

אני כזה חלש, לא יודע מה דברנו היום, ב"ה היה קצת דיבורים, לא פגעתי באף אחד, רציתי לחזק, לא חושב שחזיקתי מספיק, זה הרבה יותר טוב, אין לשער, רק תפסיק עם העצבות ותקבל חיים חדשים.

זהו שבועות, תורה חדשה, תורת ה', בסי' נ"ו, תורה שמגלה שאין עוד מלבדו, ההסתרה מתבטלת, שמוסתר ממנו ה',

תורה זה שופר גדול מה שזה פועל, משנה אחת, דף גמרא, אל תשרוף את הזמן, תיזהר, על הזמן, מה זה זזה, מה זה לקו"ה, קול שופר, בום טראח, תזכור את זה, תפתח פרקי דרבי אליעזר ומכילתא, שם כתוב כל הציור של קבלת התורה נורא. ואם יש סתירות, הכל היה אמת, זה בתוך הנשמה שלנו, ראינו את זה, היינו שם.

אם אדם רציני מדי, נפלת מקבלת התורה, תחזור אל התורה, יש בעל כח גדול, התנין הגדול רוצה לבלוע אותך, הוא משליך את מטה עוז, והופך הירידה שלך לעליה גדולה, ומוציא כל הניצה"ק מהקליפות, ושזה נעשה בכח קבלת התורה, שכל הניצה"ק התעוררו ויש להם כח לעלות, וזה מתחדש בכל שנה.

שבועות זה כמו יוה"כ, סליחת עונות בשלימות, שזה שורש השבת קודש, שורש האמונה, לדעת שבאמת באמת אין טבע, באמת אנו עם זקן כבר עושין מצוה, נוגעים בזקן כבר יחודים, אתה לא יודע, אבל תאמין שאני מחדש את הבריאה ע"י מחשבה דיבור ומעשה שלי. ולכן צריך י' מדרגות של נבואה, מתחיל להתגבר, עוד לא הולך ועוד לא הולך, ונופל לגמרי, כי בכל פעם יש עליה וירידה, לכן צריך ד' מדרגות השיר, כי בכל פעם נופל כאילו לא עשית כלום, אלא שאתה מחליט לא להסתכל על הנפילה, כי כבר ראיתי את קבל תהתורה, והבנתי שזה הסדר, מפילים אותי ואני קם מחדש,

הכח הזה מוציא את הניצה"ק שנפלו, בכח הגבורה הגדולה שלו, שהוא רואה המוחין השלמים, והדינים נמתקים, בזכות הכח הגדול, מטה עוז, שיכול להעלות את כל הבריאה להפוך אותו למלאכים קולות וברקים, אש לבן ירוק ואדום וכל מיני צבעים בכל השמים ובכל הבריאה, וכל מיני קולות ואש ומלאכים ושירות וזמירות וריחות טובות, זה המקום שלנו. לראות גדולת ה', קדוש קדוש קדוש, תראה את זה. ובזה ניכנס להתפילה באופן אחר לגמרי.

ההרגשות של הקטנות? בסדר, תדע שזה ככה. זה כלום, זה לא אמיתי, כי באמת מלא כל הארץ כבודו. ואנחנו בונים את כל העולמות. באמת העולם מחודש, וטוב להודות לה', רק תקוה לה', ותצא מהנפילה, אם יש ירידות ומכשול ומדות קשות, תתייגע על זה, זהו קול שופר, קול קבלת התורה זה קול שופר, שאנו מתחילין לתקוע מה שאפשר, ולמעלה יש תיקון.

ולמעלה חיים מאיתנו, ונקבל ברכה מן השמים ברוחניות ובגשמיות.

רוח נבואה, הוא התקבצות החסדים, איזה חסד שאנו עושים, צריכין לראות את החסד הזה. ואז, התוכחה שאנו מוכיחין את עצמנו זה החסד, קול המוכיח הראוי, שמכניס בנו קול רוח נבואה, ובכל תוכחה רואה את זה, ב"ה שאני שובר את עצמי לפני ה' עם ריח טוב

אנו צריכין להכנס לחיים של עבודת ה', לקום לתפילה, מקוה, שכל ישוב הדעת, חיים של חסד, חיים של יראת שמים, לשבר את הבעיות, וזה קל.

תפתח את העיניים לראות מה שראו בקבלת התורה בסיני שה' ירד עלינו, השכינה יורדת אלינו דרגה אחר דרגה, בכל ששת הימים האלה, כמה דרגות של השכינה, והטהרות מזהמא. ככה זה היה אז, וככה זה גם עכשיו, הצדיקים רואים את זה.

להיות אדם שמח לקבל מה שה' רוצה ולא מה שאני חושב, מה שאני חושב בוודאי אפס ואין.

וכך נהיה אדם מלא שמחה ואמונה ועבודת ה',

ה' יעזור שנזכה לחדש ימינו, התורה הזאת, זה התורה אחרונה שרבינו אמר. למדנו את זה עכשיו בקיצור, רק להדגיש את ענין השמחה והחיות, כדי לצאת מהתוכחה ששוב, לצאת מהקושי שעובר על האדם מסביב, מכל מיני רשעים שמקשים על החיים, תצא מזה, ה' איתנו, יש לנו מה לעשות, כבוד ה' מלא כל הארץ, בכל יום ויום בפלאי פלאות. תחיה חיים טובים אמתיים.

תקח את התורה, זה יראת ה' טהורה, כמה שנזכה לשמחה נזכה ליראה, נזכה להיות קדושים וטהורים, וניכנס לעבודת ה'.

ה' יעזור שנחדש ימינו לתורה ותפילה, ניטהר ונתקדש, שהשכינה תשרה בתחתונים, ונקבל תורה בסיני, ה' יזכנו ויהי גאולה השלימה בב"א.

זה מתבטל, והנה הוא כן קרוב לה', ה' נמצא איתי.

תורת ה' זה תורה גבוהה מאד, זה שה' נמצא תמיד, יש סדר של סדר מרע, סדר של משפט ונורמליות, דברים שלא סותרים זה את זה, העיקר הוא שאין עוד מלבדו.

המקוה של שבועות, הסדר של היום הקדוש והנורא הזה, שלימות של היוה"כ, יוה"כ זה קבלת לוחות שניות. בשבועות מקבלים את התורה כהמשך ממה שקבלנו בסוכות. בקיצור, זה לא פשוט, זה שורש של שבת שורש ההתחזקות.

היום מתחילים בעיקר בתשוקה וחשק, הנה אני הולך להשתנות, לא מסתכל על ההרגשות שלי, אני מחזיק מיו"ט שבועות, לא מסתכל אם מרגיש או לא מרגיש, כשיש הרגשות נעלות, ישתבח שמו, להודות, שאר הרגשות, זה זוהמא מדמה, אין בזה כלום.

הרוח נבואה של שבועות פותח לנו את האור הזה.

נעורים כל הלילה כדי לתקן את החושך את הזהומא הזה, צריך לקרוא תיקון ליל שבועות, העיקר זה כ"ד ספרים, אין לשער מה שנעשה מזה, נשלם הנצחון דקדושה, שני לוחות אבנים, המציאות שאדם צריך לנצח את זהומא, ולהפוך להוד ותענוג דקדושה, השיר מרובע הזה נשלם בשבועות, שהתורה יורד אלינו.

בקבלת התורה קבלנו גם לוחות הברית שנהיה תכלית קדושה, זה אבדנו, ומקבלים מרבינו את הכח לנצח, אל תשאל אם אתה יכול לנצח, תדע שאתה בוודאי יכול, זה העיקר של האדם, יש לי בחירה, ואני לא שואל, אם אתה שואל פעם אחת בשנה אבדת את השנה, צריך להדגיש את זה, אנשים לא תופסים כמה העיקר הוא הפה, אם תדבר התחזקות יהיה התחזקות, תאמר אוי יהיה אוי ח"ו, זהו קבלת התורה, כח הפה.

כשאדם מתחזק יותר ויותר, בוודאי יוכל להנצל מזה, אבל העיקר שהפה הוא קובע, תדבר עם אחרים, אל תתייעץ על עצבות, אלא תתייעץ כמה להיות יותר משוגע שמח.

הנה בא יו"ט קודש, אומרים כ"ד ספרי קודש, אין לשער איזה אורות יש בכל ג' פסוקים, אורות כאלה של נצח הוד יסוד, התחלה וסוף, וננמשכין מדות הרחמים העליונים בתוך המדות, ונעשים קישוטים כאלה, ה' מסתכל עליך בפאר ויופי כזה, אתה החשק של כל העולמות. זה נקרא קישוטי כלה, כמה ה' אוהב אותנו וצריך אותנו. ה' נתן לנו את התורה בשביל כל הבריאה,

ואז הולכים למקוה, לפני עמוד השחר, המקוה זה מציאות שה' נתן לנו בעוה"ז לקפוץ למים ואתה טהור, לא טוש ולא תנור אש, כך ה' רצה, מים מטהרים. זה מאיר עליך בפנימיות. נכנס הכתר שלך, האמונה מיטהרת, נהיה טהור.

זהו מקוה כזה שמוציא אותך מהסתירה, שאם הולך לי ככה אז למה זה ככה, אין סתירה, כי ככה ה' רצה, המקוה מוציא אותך מהסתירה שיש בעוה"ז, אם ה' רוצה אותי, שיעשה אותי צדיק וזהו. בנתינת התורה היה אש בפנים וערפל מסביב. ומשה ניגש אל הערפל אשר שם אלקים.

ועיקר השבועות זה התפילה בבוקר, התפילה הזאת שלאחר המקוה, לא לדבר לא לפטפט, רק חשק להשתנות,